

струва, че и въ заглавието вмѣсто иттифак керден „извършване на съглашението“, което най-послѣ не е невъзможенъ, ако и малко прѣсilenъ изразъ, ще е стояло иттифак-и-гюрух-и и т. н., както е случай съ другитѣ два екземпляра отъ нашата хроника. Че прѣписватѣтъ, който не се е замислялъ много върху смисъла на прѣписването, е можалъ да прочете и напише думата керденъ вмѣсто гюрух, не е никакъ странно, понеже при неясно писане и двѣтѣ думи могатъ да приличатъ една на друга. За насъ тази грѣшка е необяснима, като смѣтаме, че подобни изрази сж нѣщо обикновено у мухамеданитѣ и че понятието „първи въ списъка“ съответствува всецѣло на тѣхния начинъ на мислене. Самиятъ Саадеддин влага по-надолу въ устата на султана Мурада въ врѣме на молитвата му като епитетъ на пророка Мухаммеда изрази „онзи прѣдговоръ въ книгата (собств. списъка = дефтер) на битието, ол дибадже-и-дефтер-и-мевджудатъ“ (Тадж л. 240⁶ р. 7 и 8). По всѣка вѣроятностъ отъ неразбиране на този изразъ се е вмѣкнало и въ работата на г. И. два пати съобщението за нѣкакви списъци или „подробни описи“, които съюзницитѣ, а заедно съ тѣхъ и „шарлатанъ-измамника“ Караманоглу, правили и въ които цифритѣ били „доста прѣувеличавани.“

Псп. стр. 610: „Щомъ се получило горното, пълно съ лъжи и измислици писмо¹⁾ на Караманоглу отъ унгарския кралъ, послѣдниятъ заповѣдалъ да се даде най-широка гласностъ на всѣкъждѣ изъ неговата страна на това писмо, като се направи съдържанието му извѣстно на всички слоеве отъ населението.

„Кюфаринѣтъ Янкулъ възкликналъ радостно отъ това неочаквано извѣстие и извикалъ грѣмогласно: „какво стоимъ още!“ (не дюрубъ даха!). Веднага той разпратилъ копия отъ това писмо²⁾ до всички свои приятели и съюзници, а освѣнъ това въ отдѣлни писма отъ своя страна той ги приканвалъ да се готвятъ за походъ и на пръвъ позивъ незабавно да се явятъ при него.“

На турски прѣдметниятъ пасажъ гласи (Тадж л. 239^a редъ 3 и сл.): „бу ахбар (ихбар?)-и-нахемвар карамани-и-бедкердар тарафъндан кюффар-и-сияхрузгар джанибине вусул булиджакъ япко леин адавет-и-дин муджиби ўзре бу хабири билид³⁾-и-кюффарде янколандърѣп⁴⁾ ве хер⁵⁾ джанибе намелер гондериш нездик ве дур макдурѣ ўзре джемъа кюпеш-у-ихтимама ейледѣ.“

Това значи: „Щомъ тия несъответствуещи на дѣйствителността извѣстия на злоправния Караманецъ стигнаха до нещастнитѣ невѣрници, проклетиятъ Янко въ силата на религиозната вражда подобно на ехо разгласи тая новина (к. н.) въ земитѣ на невѣрнитѣ, на всички

¹⁾ На турски е казано просто: ахбар = извѣстия или же, което е по-малко вѣроятно, ихбар = извѣстие.

²⁾ По турски: хабер.

³⁾ Въ екз. Ходжа, л. 134^a думата билидъ е изпусната.

⁴⁾ Въ екз. Ходжа тая дума е написана: йанквандрѣ.

⁵⁾ Отъ тукъ до края въ текста на Тадж има двѣ грѣшки: ве е излишно, а дур трѣбва да има окончанието и за вин. падежъ, т. е. да гласи дуру, както е случая съ екз. Ходжа.